

Pusseptiņos

Ed. Vulfa

groteska veenā cēleenā

Rigā, 1923.

Valtera un Rapas akc. sab. izdevums

PERSONAS:

Pirmais vīrs.

Pirmā seeva.

Pirmā vīra seeva.

Pirmās seevas vīrs.

Viņš.

Viņa.

Darbība norisinās šodeen, rītu vai parītu, ēnaina parka „Nopūtu Gatvē”.

Režisora cevēribai:

Sākot no 10. un 11. lap. puses teksta, stingri jāeevēro zituaciju spēle abās skatuves pusēs, lai darbība veenā pusē tūdaļ atsauktos otrā.

Pilsētas dārzs. Nopūtu gatve. Skatīvi divās veenādās daļās eedala beezu, zeedošu krūmu rinda. Katrā krūmu pusē sols.

Pirmais vīrs ap 45 gadi, sakumpis, eeredņa cepure galvā, leetus sargs rokā, brillēs, cenāk no kreisās puses, apskatas visapkārt, glauda šķidro bārdiņu; grib eesmēķet, bet vējš traucē; paceļ mētela krāgu, eevelk tajā galvu un beidzot eesmēķē; eet uz preekšu un gandrīz uzskrej vīrsū pretim nākošai damai; ta ir **Pirmā seeva**.

Pirmā seeva ap 40 gadu, ģērbusees nemoderni, sarkans saules sargs rokā, galvā platmale ar milzīgu spalvu.

Pirmais vīrs. Peedodat... Es gandrīz vaj...

Pirmā seeva. Nekas, nekas, lūdzu... Grib eet tālak.

Pirmais vīrs arī grib eet tālak.

Pirmā seeva pagreežas. Peedodat, bet...

Pirmais vīrs arī pagreežas. Ko, lūdzu, vēlatees?

Pirmā seeva. Neko, neko... es tikai... es... Sakat, lūdzu, vaj ši būtu ta Nopūtu Gatve? Es šinī parkā pirmo reiz...

Pirmais vīrs. Nopūtu Gatve? Nē, pateesi, to nu gan jums nevaru pasacit. Es arī še pirmo reiz. Atkal grib eet tālak.

Pirmā seeva. Peedodat, lūdzu...

Pirmais vīrs atkal pagreežas. Pardon, vaj jums kas vajadzīgs Nopūtu Gatvē?

Pirmā seeva apstājas. Man? Nē, es tāpat veen. Bet jums?

Pirmais vīrs. Man... Nē... es arī... tāpat veen.

Pirmā seeva. Es, atļaujāt, esmu svešnece, gribu eepazītees ar eevērojamām veetam pilsētā. Man teiņa, ka šinī parkā esot kāds peemineklis vaj kas tamlīdzīgs...

Pirmais vīrs. Peemineklis? Nē, te nav neveena peeminekļa. Kāds peemineklis te var būt! Es šajā pil-

sētā dzīvoju jau desmit gadus, bet neesmu vēl dzirdējis, ka Nopūtu Gatvē būtu bijis kāds peemineklis.

Pirmā seeva šķeeļē uz viņu. Jūs sakat: desmit gadus? Tad jau parks jums būs labi pazīstams?

Pirmais vīrs aši. Man? Nepavisam nē. Apmulst. Ja... ak, ja: jaunībā es šē beeži staigāju... tas jau būs kādi divdesmit gadi... Bet toreiz šis parks izskatījās pavisam citads...

Pirmā seeva ātri pagreež galvu, pa pusei izbrīneta, pa pusei dusmīga ceskatas tam seļā. Jūs sacijāt: divdesmit gadi?

Pirmais vīrs pārsteigts no viņas skata. Ja, nu ja... var jau būt arī divdesmitpeeci... Kas tad jums tur ko brīnītees?

Pirmā seeva enerģiski peesit saules sargu uz zemes. Kadēļ jūs, vīreeši, melojat?!

Pirmais vīrs. Kundze... jūsu izturešanās... Es pateesi to nevaru saprast...

Pirmā seeva mazleet apmulsusi. Peedodat, ta, protams, nav mana darišana... Es jūs pirmo reiz redzu, bet es esmu breesmīgi nervoza... un... un melus es acu galā nevaru ceest...

Pirmais vīrs. Nervi, zinams, nav neeka leeta, bet jūsu vārdi, kundze... Ko tee nozīmē?

Pirmā seeva atkal sāk uztrauktees. Ta, zinams, nav mana darišana, bet kadēļ jūs, vīreeši, nekad nesakat pateesību?

Pirmais vīrs patetiski. Jūs mani apvainojāt! Es prasu izskaidrojumus!

Pirmā seeva. Lūdzu, lūdzu... Vispirms jūs sacijāt, ka šinī parkā esat pirmo reiz, tad, ka šajā pilsētā dzīvojat jau desmit gadus un beidzot, ka divdesmit gadus atpakaļ šē pavadijāt savu jaunību...

Pirmais vīrs. Man, protams, nav nekādas vajadzības jūsu preekšā taisnotees, bet... man... vārdu sakot, varbūt, es šē peedzimis... un mans tēvs bijis pārcelts uz citu pilsētu... es šē esmu gājis ģimnazijā... es...

Pirmā seeva smejas uzvaretajas smeeklus. Aplamibas, aplamibas! Jūs esat pavisam sajucis, jūs nezinat, ko sacīt... Tādi jūs esat, jūs, vīreeši! Taisni šitādi... Ticet jums nevar ne par vērdiņu! Kad gribat mūs eevilt savos tīklos, tad jūs nežēlojat visdaiļākos vārdus, tad jūs dzeedat lakstīgalu mēlēs... tad jums netrūkst ne komplimentu, ne pepermentu... Bet kad mēs, nelaimīgās verdzenes, jums jau rokā, tad sākat rādīt savu īsto dabu. Tad jūs nīrgajatees par mūsu jūtam, minat dubļos mūsu sapņu visdaiļākos zeedus, tad jūs topat par zvēreem.

Pirmais vīrs nervozi. Varbūt, kundze, jūsu biografijā ir daudzas interesantas lapas puses, bet es brīnos, ka jūs man, pavisam svešam cilvēkam...

Pirmā seeva. Ja, ja... Spēlejat, spēlejat veen tikai dziļdomīgu prātneeku! Vaj rē, kas par neiztraucejamu meeru, kas par apbrīnojamu aukstasinību! Jūs jau, laikam, būsāt tīrais eņģelis! Pacel dūres. Ak, jūs degunradži, tīgeri, krokodīli, hotentoti!

Pirmais vīrs sakaitinats. Lūdzu, kundze! Nu ir deezgan! Man nav nekādas gribas te klausīties jūsu apvainojumos. Ja to teiktu vīreetis, tad es zinātu, kas man darāms un kā es atbildētu, bet...

Pirmā seeva izaicinoši. Bet?

Pirmais vīrs. Bet... es taču neeešu rautees ar seeveešiem! Man nav nekādu vēlešanos pītees ar šeem rāpuļiem?

Pirmā seeva. Jūs sakat: rāpuļiem?

Pirmais vīrs. Ja, un tas jums vēl leels kompliments! Arveen vairak uztraucas. Jo viss, kas pasaulē ir zems, nekītrs, reebigs, ir apveenojees seeveetē. Saka, ka pasaule esot radīta laimei, bet kā tad šī laime eespējama, kamēr jūs viņā dzīvojat? Kamēr jūs ar savu klātbūtni maitajat skaidro gaisu!?

Pirmā seeva draud. Kas maitā gaisu?

Pirmais vīrs. Jūs!

Pirmā seeva kleedz. Es?

Pirmais vīrs. Jūsu nekaunība!

Pirmā seeva tikko elpo aiz piktuma. Mana nekaunība? Kā jūs drikstat? Man!... Jūs bende, slepkava! Oh! Ak, man galva reibst... nelabi... Palīdzat!... Nervi... nelabi... Grīlojas. Pakrīt.

Pirmais vīrs peetura viņu. Kas? Kas? Kas jums kait? Ak, Deevs!... Lūdzu, sēstatees... Apsēstatees... Ved viņu uz tuvumā esošo solu.

Pirmā seeva gurdeni atlaižas uz sola.

Pirmais vīrs. Es! Vaj tur kāds ir? Palīdzat!

Pirmā seeva kā atjēgusees. Ak, kas ar mani noteek? Kas jūs tāds? Ejat nost!...

Pirmais vīrs drebedams. Atvainojat, lūdzu... Vaj jūs negribat... ūdeni? Apmeerinātees... Peedodat man.

Pirmā seeva pavisam klusu. Jūs... lūdzat peedošanu?

Pirmais vīrs. Man nevajadzeja...

Pirmā seeva uzvaretajas balsi. Ā! Jums nevajadzeja?

Pirmais vīrs. Es, protams, nedomāju jūs... Es to teicu vispārīgā nozīmē. Man ne prātā nenāk noleegt, ka ir arī izņēmumi.

Pirmā seeva. Ahā, tad ir gan arī izņēmumi?

Pirmais vīrs. Protams, mēs, vīreeši, jau arī neesam nekādi debess enģeļi, bet...

Pirmā seeva draudoši. Bet?

Pirmais vīrs sabijees. Nē, nē... es tāpat veen...

Pirmā seeva. Pateicos... Jau pāri...

Pirmais vīrs dzīvak. Redzat nu, tas ir jauki! Vaj jums neatnest glāzi ūdens? Es tūlit...

Pirmā seeva domadama, ka viņš grib aizmukt. Nē, nē, pateicos. Paleekat veen tepat.

Pirmais vīrs. Zinams, ir jau dažadas seeveetes, bet deviņdesmitdeviņi procenti...

Pirmā seeva stingri. Un simts procenti vīreešu...

Pirmais vīrs. Nerunasim vairs par to. Es būšu valdsirdīgs: es pateesi jums neteicu taisnību.

Pirmā seeva. Tā, tā, jūs atzīstatees!

Pirmais vīrs. Es meloju, sacidams, ka šis parks man nav pazīstams. Ak, nē, es pārak labi to pazīstu. Ak, kādas mokas man bijis jaceeš viņā, to jūs nemaz nevarat eedomatees! Paskatatees uz manu galvu! Nņem cepuri. Esmu gluži nosirmojis. Un to visu man darijis šis sasoditais parks! Gandrīz jau visu nedēļu es še dežureju... no deenas deenā...

Pirmā seeva ļoti eeintereseta. Gandrīz jau visu nedēļu?

Pirmais vīrs. Še tikdaudz gatvu... Te nopūtu gatves, filosofu, studentu, ģimnazistu gatves... Katram sava, kas viņas visas lai saskaita! Šo parku es esmu pamatīgi izpētījis... Tas pateesi ir jauks dārzs, bet sasodīti leels... Te cilveks eemaldas kā beezā mežā.

Pirmā seeva. Peedodat, bet... kadēļ jūs tik ļoti interesejatees par šo parku?

Pirmais vīrs. Tadēļ, ka esmu nelaimigakais cilveks visā pasaulē.

Pirmā seeva. Nu, paklau! Britiņu klusē. Peedodat... man, protams, nav nekādu teesibu... bet... kadēļ jūs eedomajatees par nelaimigako cilveku visā pasaulē?

Pirmais vīrs. Ļoti veenkārši: esmu precejees.

Pirmā seeva. Nu, tas vēl neko nepeerāda.

Pirmais vīrs. Tadēļ, ka peepildidams dabas nenovēršamo likumibu, esmu aprecejis seeveeti. Šis parks zina manu ceešanu noslēpumu. Ikvākaru, no pulksten peeceem līdz septiņeem, es te pārdzīvoju niknakās mokas... Jau veselu mēnesi man nav ne atpūtas, ne meera.

Pirmā seeva. Veselu mēnesi?

Pirmais vīrs. Ja, apmēram. Nu jau būs kādas divdesmitastonas deenas. Sākumā tās bija kā adatas dūreeni, pavisam veeglas, bet tad arveen leelakas, arveen sāpigakas.

Pirmā seeva kāri uztver katru vārdu, līdzjūtīgi pamājojot galvu. Ja, ja...

Pirmais vīrs. Ja, aizveen leelakas, aizveen sāpīgas, kā kad karstām stangam kāds... nu... jūs jau zināt....

Pirmā seeva. Ja, ja...

Pirmais vīrs. Kad tas sasņeez savu augstako pakahpi un, tā sakot, top jau nepanesams, es pakeru cepuri un laižos bēgt.

Pirmā seeva. Ja... ja... ja...

Pirmais vīrs. Es bēgu tad uz šeeeni... uz šo sasadito parku, un drāžos tā kā vēju dzīts.

Pirmā seeva pati pārdzīvo viņa attēlotās jūtas. Ja, ja, ja!..

Kreisā grupa:

Pirmais vīrs. Es neprātā skreju taisni ellē eekšā... taisni pašā ellē!

Pirmā seeva satver viņa roku. Ak, ja: taisni pašā ellē...!

Pirmais vīrs. Šis parks ir tik bezgalīgi leels... neka te nevar saskatīt, ne dzirdēt, ne acīm pārsneegt! Krūmi un koki veen, vārdū sakot: tiri kā mežā!

Pirmā seeva. Ja, tiri kā mežā...

Pirmais vīrs. Un man sāk liktees, ka aiz katra krūma kas glūn, aiz katra koka kas čukst... Un... un... skūpstī... un šādas, tādas nopeelaujamas leetas... Es steidzos, skreju, ķeru, bet nav neka, absolūti itneka! Un sevišķi, kad sāk mestees krēsļa, tad...

Pirmā seeva. Ja, ja, tad jau nav ko domāt...

Pirmais vīrs ^{pekšņi}. Kas, ko jūs teicāt, kas nav ko domāt?...

Pirmā seeva. Nekas, nekas... Es tāpat veen... vispārīgi...

Pirmais vīrs. Ja tas no manis atkaratos, es liktu šo parku izcirst... nodedzināt! Un nemaz man nebūtu žēl... Tāds izvirtības perekļis mums nav vajadzīgs! Nav vajadzīgs, es saku!

Pirmā seeva. Zinams, zinams. Tur nav neka ko žēlot!...

Pirmais vīrs slauka svedrus no peeres.

Pauze.

Labā grupa:

Pirmās seevas vīrs parādas parkā no labās puses. Viņam kādi 40 gadi; grezni ģērbees, rotajas ar speeki, kam sidraba rokturis; smēķē papirosu; izvelk pulksteni, skatas, peect pee sola; nokratīdams ar nēsdodziņu putekļus no ta, veikli atsveež svārku stūrus, sēstas, svilpo jautru motīvu.

Pirmā vīra seeva eenāk parkā. Greznā ģerbā pēc pēdejas modes; saules sargs; izvelk zelta pulksteni, skatas, meklē acim, kur atsēstees; eerauga solīpu un uz ta nepazīstamu vīreeti; grib eet prom, bet, pārdomajusi, tomēr nāk uz solīpu.

Pirmā vīra seeva. Atļaujāt?

Pirmās seevas vīrs. Lūdzu.

Kreisā grupa:

Pirmā seeva. Peedodat... vaj jūs te kādam sekojat?

Pirmais vīrs. Ja...

Pirmā seeva. Vaj ta ir seeveete?

Pirmais vīrs. Ja.

Pirmā seeva. Jūsu paša seeva?

Pirmais vīrs svīnīgi. Deeva vārdā: mana paša seeva!

Pirmā seeva. Tad jūsu seeva te nāk uz satikšanos?

Pirmais vīrs. Ja, nu jau būs kāda nedēļa, kopš viņa ik vakaru ap sešiem pazūd.

Pirmā seeva. Jūs teicāt: nedēļa?

Pirmais vīrs. Ja, sākumā man nekas nebija skaidri zināms. Tikai jutu: kautkas nāk... Tīri instinkti, kā mēdz sacīt... Es sāku viņai vērīgi sekot un beidzot atzinu, ka viņa man ir neuzticīga. Bet ar ko? Peerādījumu man nebija. Un kopš nedēļas reiz es eeraudziju to nākam šurp uz parku. No tās deenas es te nu sēdu. Bet tas ir veltīgs darbs. Te tikdaudz gatvu. Un beezs, kā mežā. Beidzot, vakar es uzgāju kādu zīmiti ar ļoti interesantu saturu.

Pirmā seeva. Jūs sakāt: zīmiti?

Pirmais vīrs. Ja. Un ta zīmite ir no viņa. Viņš noleek tai satikšanos „Nopūtu Gatvē“.

Pirmā seeva vēl vairak eeintereseta. Nopūtu Gatvē?

Pirmais vīrs. Ja gan, nopūtu gatvē, pusseptiņos!

Pirmā seeva. Kā jūs sacijāt? Cikos?

Pirmais vīrs. Pusseptiņos.

Pirmā seeva. Pusseptiņos!? Ak! man top nelabi...

Pirmais vīrs. Kas jums kait? Ak, Deevs, jums atkal nelabi! Satver viņu pee rokas; apmulsumā skatas uz visām pusēm.

Pauze.

Labā grupa:

Pirmā vīra seeva sāk eeklausitees sarunā aiz krūmeem.

Pirmās seevas vīrs arī sāk eeklausitees sarunā aiz krūmeem.

Pirmā vīra seeva pazist sava vīra balsi. Viņa pagreež blakus sēdošam kungam muguru un atspeežas pret sola atzveltni.

Pirmās seevas vīrs pazist savas seevas balsi un arī atspeežas pret sola atzveltni.

Pirmā vīra seeva ļoti eeintereseta sarunā aiz krūmeem; nostājas kājam uz sola un rauga jo tuvāk peeektee krūmeem.

Pirmās seevas vīrs arī eeinteresets un nostājas kājam uz sola, nevilus ar elkoni aizskarot pirmā vīra seevu.

Pirmā vīra seeva. Nu, vaj zināt: ta ir nekauniba!

Pirmās seevas vīrs. Jūs, kundze, laikam domajat, ka jums veenai pašai teesība uz šo solu?!

Pirmā vīra seeva. Ceešat jel klusu! Netraucejat!
Ts...

Pirmā seeva. Ta ir viņa! Ta viņa!

Pirmais vīrs. Kas par viņu?

Pirmā seeva. Tad zināt, nelaimīgais: arī es šē esmu nākusi sekot... protams, vīreefīm! Arī es uzgāju zīmiti! Manu vīru viņa aicina uz satikšanos!

Pirmais vīrs. Viņa aicina to uz satikšanos? Nūdeen, es te nekā nesaprotu! Man galva greežas... Tās taču ir šausmas!... Kurp tad viņa šo aicina?

Pirmā seeva. Kurp? Uz „Nopūtu Gatvi“!

Pirmais vīrs. Cikos?

Pirmā seeva. Pusseptiņos.

Pirmais vīrs un pirmā seeva nesaprašanā veens otru uzlūko.

Pirmais vīrs. Tā tad manai seevai pulksten pusseptiņos ir satikšanās ar jūsu vīru!

Pirmā seeva. Ja, ja! Un manam vīram ar jūsu seevu!

Pirmais vīrs ļoti uztraukts. Donžuans! Pavedejs! Ceenītā kundze, es viņu izaicinašu uz dueli! Es atpestīšu jūs no šī neleeša! Un mēs abi uzelposim brīvak. Sneedzat man savu roku, Paceltām dūrem. Es nesaprotu, kā viņa vareja mani pamest un pītees ar tādu izvirtuli, ar tādu neleeti! Es viņai atdevu dzīvu dvēseli, kur nava ne melu, ne viltus, biju viņai labs un uzticīgs, bet viņa... viņa neprata to vērtēt... viņai labāk patika šīs negēlis, atsevišķu kabinetu varonis, mazochists!...

Pirmā seeva asi. Ceešat klusu! Kā jūs drīkstat tā

Pirmās seevas vīrs. Ts!... Netraucejat jūs mani ar'!... Ta mana seeva.

Pirmā vīra seeva. Ļoti slikta asprātība!

Pirmās seevas vīrs. Ko jūs gan domajat! Kā kad man nevaretu būt seeva!?

Pirmā vīra seeva. Ts!...

Pirmās seevas vīrs. Ts!...

Pirmā vīra seeva pirmās seevas vīram. Viņa, ta esmu es!

Pirmās seevas vīrs pirmā vīra seevai. Un tas viņš — esmu es!

Pirmā vīra seeva un pirmās seevas vīrs veens otru uzlūko un sāk klusu smēetees.

Pirmā vīra seeva pirmās seevas vīram. Vaj tas jūs? Koķets skats.

Kreisā grupa:

runat par manu vīru?! Jums nav nekādas jēgas par to, kas viņš par cilvēku! Vaj rē, kāds moralists te atradees! Kas šis par skaistuli, ko domajees! Sakat man, ar ko jūs varat saistīt seeveetes sirdi? Aizraujas. Mans vīrs, taisnību sakot, ir ļoti labs cilvēks, viņam ir zelta sirds... Viņš ir apdāvinats, spēlē vijoli, kā preeks klausitees! Un cik viņš labs runatajs! Bet viņa maneerēs! — ja jūs zinātu, kas tās par maneerem! Vaj tad ta ir viņa vaina, ka seeveetes pašas tam kaklā kaņas? Var... var jau... katru cilvēku var padarīt traku!

Pirmais vīrs. Bet, ceenitā kundze, jūs... Ko jūs runajat? Kur tad palika jūsu eeskati par vīreešēm? Jūs dzeedat vīreešēm tādu slavu, kā galva reibst, un vēl šitādam! Tam, kas jums neuzticīgs!...

Pirmā seeva nodur acis, nopūšas. Bet... bet mīlet taču ir tik jauki! Pēkšņi. Bet to neķitro seevišķi, kas eedrošinajees viņu kārdinat, to nu gan es gribetu izmācīt!... Vaj tad tādu nekauņu trūkums, kas katram garāmgājejām kaņas kaklā... tās neleetes izkrāsotām fizionomijām un izbolītām acīm! Tās taču visas ir trakas! Citu domu jau viņām nav, bet kā tikai savaldzinat kādu vīreeti! Viņas salasa tos dučeem, citu pēc cita vazā pa kabinetem, peņņem visadas dāvanas....

Pirmais vīrs peecējas. Ceešat kļusu, kundze! Ne vārda vairs! Uz kāda pamata jūs te apvainojat manu seevu? Jums nav ne jēgas, kas ta par smalku seeveeti! Viņa ir firā burve, brīnišķakā un gudrakā seeveete! Kā kad viņa būtu vainīga, ka daba viņai devusi tādu skaistumu! Kad es eju ar viņu pa eelu, visi vīreeši viņā noskatas. Viņas dēļ tee lēktu vaj uguņi! Ja!... Un cik skaistas viņai acis, kā dzelme, kā debesu dzidrums... Un mati kā burvīga nakts...

Pirmā seeva brīnas. Ceenits kungs, kas man jazdzird? Viņa jūs aiz deguna vazā, viņa jūs neevā, bet jūs to ceļat vaj debesis! Vēl nav ne divdesmit minutes pagājušas, kad jūs gāņijāt visas seeveetes, saucāt tās par rūpuļem! Nu jūs cildinat to, kuņas dēļ jums sirmi mati jāpeedzīvo!

Labā grupa:

Pirmā vīra seeva vērīgi uzliko pirmās seevas vīru. Ohò!... Hm...

Pirmās seevas vīrs pirmā vīra seevai. Vaj jūs ta esat? Smaida.

Pirmās seevas vīrs vērīgi uzliko pirmā vīra seevu. Ohò!... Hm... Viņa koķeti nolaiž plakstiņus.

Kreisā grupa:

Pirmais vīrs nopūšas. Bet... mīlet ir tik jauki!

Pirmā seeva izvelk no kabatas zīmīti. Te, te ir viņas vēstule!... „Mīļais Pičūk!“ viņa raksta. Sakat, kādas viņai teesības manu vīru saukt par „Pičūku“?

Pirmais vīrs izvelk zīmīti. Un te ir viņa zīmīte! „Dārgā Zīlīte!“ viņš raksta. Sakat, kā jūsu vīrs drikst manu seevu saukt par „Zīlīti“?

Kādu brīdi abi dusmīgi veens otru uzlūko un nerunā ne vārda.

Pirmais vīrs. Parādat man savu zīmīti.

Pirmā seeva. Lūdzu. Parādat jūs savu ari!

Pirmais vīrs. Lūdzu! Abi lasa zīmites.

Klusums.

Pirmais vīrs vērigi apskatījis zīmīti. Bet... tas taču nemaz nav manas seevas rokraksts!...

Pirmā seeva. Un... un... šis nemaz nav mana vīra rokraksts! Nodreb. Vaj jūs neka nedzirdejat?

Pirmais vīrs. Droši veen kāds putns...

Neilga pauze.

Labā grupa:

Pirmās seevas vīrs. Redzat, kundze, cik interesanta satikšanās. Pats liktenis mūs šē vedis kopā. Kur tad bija manas acis, ka visu laiku jūs neredzeju!?

Pirmās seevas vīrs. Ak šī rociņa! Satvēris, skūpstā viņas roku. Nē, nē... Vaj jums prāts?!

Pirmās seevas vīrs. Ak, šī rociņa! Satvēris skūpstā viņas roku. Viņa nepretojas.

Pirmā vīra seeva. Ts!...

Pirmās seevas vīrs. Ritu pulksten pussešos jūs taču katrā ziņā būsat cooļoģiskā dārzā?

Pirmā vīra seeva. Varbūt. Ar ko jums šodeen bij nolikta satikšanās?

Pirmās seevas vīrs. Ak, ne ar ko svarīgu... Neeki veen... Par to nav vērts ne runat... Un jums?

Pirmā vīra seeva. Ari neeki veen... Ari par to nav vērts runat!

Pirmās seevas vīrs nevilus pārak skalt. Ahā!... Nu tikai jūs dzirdesat visinteresantakō!...

Pirmā vīra seeva. Es aizeju. Spēlīte ir galā.

Pirmās seevas vīrs. Nē. Nu tikai ta sāksees! Neatlaidīdī aizgrābts viņā noskatas.

Pirmā vīra seeva. Nopeetni? Var jau būt!...

Kreisā grupa:

Pirmais vīrs. Tas, droši veen, būs dīvains pārpratums.

Pirmā seeva. Ja... Es, teešam, nesaprotu...

Pirmais vīrs. Atvainojat... Es nupat par jūsu vīru izteicu deezgan nelabu spreedumu...

Pirmā seeva. Ari es lūdzu peedošanu! Ari man izteicās ne visai glaimojošs spreedums par jūsu seevu...

Pirmais vīrs. Ja. Hm... Lai nu būtu, kā būdams, bet kopejā nelaime mūs ir tuvinajusi. Pēc manām domām, mums nevajadzētu pārtraukt šo savadi sāktu pazišanos. Jūs esat seeveete, jums nav veegli cīnītees par savām teesibām, jums vajadzīgs peedzīvojuša vīreeša padoms. Es jums palidzešu tikt pee jūsu teesibām! Es jums palidzešu peeķert jūsu vīru.

Pirmā seeva. Ja, veenībā ir spēks! Jūs, vīreeši, esat stipraki par mums, seevetem, bet mēs, seevetes, esam izveicīgakas un viltīgakas par jums, kas atteecas uz greizeem ceļeem... Ari jums var noderet mans padoms.

Pirmais vīrs. Pateicos... Es beeži veen nesavalδος, esmu pārak nervozs, bet sirds man nav ļauna.

Pirmā seeva. Ja, tee nervi ir nejauka leeta. Ari es beeži veen nevaru savaldītees, bet tas nebūt nenozīmē, ka es vispāri būtu ļauna seeveete...

Pirmais vīrs. Sneedzat man savu roku!... Visas seevetes nav veenadas...

Pirmā seeva. Pilnīgi pareizi, mans draugs. Ari starp vīreešem ir simpātiski raksturi.

Labā grupa:

Pirmās seevas vīrs. Sakat — ja! Pussešos!...

Pirmā vīra seeva pārdomajusi. Ja! Vīpš skūpstā vīnas roku. Vīna aizteet.

Pirmās seevas vīrs vērigi eeklausās pirmā vīra un pirmās seevas sarunā.

Pirmās seevas vīrs peecelas no sola, aizteet pa kreisi. Ak, seeva, kas man jaredz?

Pirmā seeva nodreb; palaiž valā pirmā vīra roku.

Pirmās seevas vīrs bargi. Anna! Vaj tu ta?

Pirmā seeva. Pičiņ mīlais... es... Ak, Deevs!... Šis kungs...

Pirmais vīrs. Peedodat... Sveiki! Grib eet.

Pirmās seevas vīrs. Ne soli, pavedej! Izvelk revolveri. Man nav žēl jūsu nožēlojamās dzīves!

Pirmais vīrs nobīstas. Nē... es domaju... es tikai...

Pirmās seevas vīrs mākslotu patosu. Annulīt, to nu gan es nebiju sagaidījis! Vaj ta tava pateicība par manu mīlestību, par manu uzticību? Kas šis subjekts tāds ir?

Pirmā seeva. Jel uzklauses, Pičiņ mīlais... Tas tikai pārpratums...

Pirmās seevas vīrs. Smalks pārpratums!... Es... es tevi tik ļoti mīleju... es tevi mīleju tā... kā četrdesmittūkstsots vīru nevarētu mīlet... bet tu... tev te satikšanās ar visadeem subjekteem!...

Pirmā seeva. Peedod, dārgais... Tici man...

Pirmās seevas vīrs. Viss taču ir skaidrs, kā deena! Bargi. Ne vārda vairs! Eesim! Bet ar jums, godatais kungs, es izrēķinašos! Rītu es jums peesūtišu savus sekundantus!

Pirmais vīrs. Nē... nē... Es... neprotu šaut!

Pirmās seevas vīrs. Tad kausimees rapeereem!

Pirmais vīrs. Nē, nē... To ari es neprotu... Lūdzu atvainošanu! Sveiki!... Aši aizsteidzas par kreisi.

Pirmās seevas vīrs. Nāc, viltneece!...

Pirmā seeva vājā balsī. Eesim!...

Abi prom.

Kādu brīdi skatuve tukša. Eenāk Viņš, eleganti, bet bez gaumes ģērbees.

Viņš izvelk pulksteni. O!... Trīsceturtdaļseptiņi... Būs, laikam, jau aizgājusi... Nav varejusi sagaidīt... Nu, veenalga...

Aši eenāk Viņa. Eleganti, bet uzkrītoši ģērbusces. Izvelk pulksteni.

Viņa. O!... Ceturksnis pirms septiņiem... Būs, laikam, aizgājis... Nav varejis sagaidīt... Nu, veenalga...

Viņš uzlūko viņu. Peedodat... Nekautrīgi. Vaj jums te bija satikšanās?

Viņa vaļširdīgi. Ja, es te ataicināju kādu tīpu. Un jums arī?

Viņš. Ja, kāda damaņa teicās atnākt... tāda knīpa... Neka sevišķa jau nav...

Viņa. Ceturksnis pirms septiņiem... Man bija ja-atnāk pusseptiņos...

Viņš. Pusseptiņos? Man arī... Hm... Vakars pagalam. Vaj driktu jūs uzaicināt aizbraukt kādu pusstundiņu uz „Akvariju“? Tur ir brīnišķi austeri! austeri!

Viņa. Austeri? Leeliski!

Viņš. Mans auto gaida pee leelajeem vārteem.

Viņa. Lūdzu!...

Peedāvā tai roku. Viņa ņem to zem rokas. Abi aizeet.

Aizkars.